

عنوان مقاله:

ضوابط حاکم بر مصلحت اطفال در تشکیل جلسه دادرسی در غیاب آنان

محل انتشار:

کنفرانس ملی حقوق در چشم انداز ۱۴۰۴ (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حسین نورمحمدی - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه علامه طباطبایی تهران

وحید بازوند - دانش آموخته ی مقطع کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه علوم قضایی تهران

خلاصه مقاله:

به منظور حمایت از اطفال معارض باقانون، دادرسی افتراقی در سطوح مختلف سیاست جنایی مدنظر سیاست گذاران کیفری می باشد. در این میان، سیاست جنایای افتراقی تقنینی از اهمیت ویژه ای برخوردار است؛ چرا که سنگ بنای برخورداری طفل معارض با قانون از حقوق ویژه دادرسی از این نقطه آغاز میگردد. یکی از ویژگیهای این اشخاص، آسیب پذیری شدید در قبال آسیبهای اجتماعی محیط پیرامون است. به همین دلیل ماده 414 قانون آیین دادرسی کیفری 1392، پس از احراز مصلحت طفل، امکان برگزاری جلسه دادگاه را بدون حضور وی پیش بینی نموده است؛ چرا که حضور طفل در محاکم دادگستری به لحاظ جو حاکم بر آن باعث آزردهی خاطر طفل خواهد شد. مفاد این مستند قانونی، اختیار قاضی در تشخیص مصلحت طفل جهت حضور یا عدم حضور وی در جلسه دادرسی است، اما هیچ ضابطه مشخصی از ناحیه قانونگذار برای این تشخیص وجود ندارد. ابهامات این مستند قانونی ممکن است منجر به طرح سوالاتی شود از جمله اینکه اولاً: چه ضابطه ای برای تشخیص مصلحت طفل در برگزاری غیابی جلسات دادگاه وجود دارد ثانیاً: آیا با وجود اصرار ولی یا وکیل طفل، بر خلاف مصلحت طفل می توان جلسه را با حضور وی برگزار نمود در این تحقیق تلاش بر آن است که پاسخ سوالات مذکور به طور مبسوط بیان گردد.

کلمات کلیدی:

اطفال معارض با قانون، دادرسی افتراقی، مصلحت طفل، رسیدگی غیابی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/978188>

